

MEGJELENIK B.-A.-Z., HAJDÚ-BIHAR, HEVES ÉS SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYÉKBEN

16 oldalas
TV-melléklet

Színes HÍRNÖK

75 Ft

KÖZÉLETI HÉTILAP • V. ÉVF. 5. (172.) SZÁM • 1999. február 6.

A JÓ LAP NEM
JÁR EGYEDÜL!

DÉLI
HÍRLAP

A SZÍNES HÍRNÖK-öt
a DH előfizetői, vásárlói,
ingyen kapják!

A FREI-
DOSSZIÉ
IS
FEL-
FIGYELT
A
MISKOLCI
CSAPATRA

**Viking és Mancs
most Kolumbiában keres**

**GYÉMÁNTOK
ÉS
HASONLÓ
KACATOK**

**Ellenzik
a krematóriumot**

**Gyógyítható
az AIDS!(?)**

Alig két hete volt látható a TV2 Napló című műsorában az a riport-összeállítás, amely azokról az életmentőkről és kutyáikról szól, akik munkájuk mellett – gyakran annak rovására – mindenféle ellenszolgáltatás nélkül kelnek útra segítséget nyújtani a nap minden órájában. Kelljen akár szűkebb környezetükbe, akár a nagyvilág valamelyik országába indulni. Eme riportban hangzott el Lehóczki László, a Miskolci Speciális Felderítő és Mentőcsoport vezetőjének szájából többek között az a mondat, hogy ha valamilyen katasztrófáról szóló tudósítást látnak a tévében, nem tudnak nyugton ülni, hiszen jól ismerik kutyáik képességeit és tudják, mekkora szükség lenne ott rájuk. Anyagi lehetőségeik azonban végesek – karitatív módon, közalapítványi keretből működnek –, így nagyon sok esetben csak a messzi távolból, a tudósításokból kísérik figyelemmel szomorúan az eseményeket...

Alig két hete hangzott el mindez, s hogy mennyire aktuális volt a riport, az csak a napokban derült ki, hiszen az elmúlt időszakban egy hatalmas földrengés és számtalan kisebb-nagyobb utóregés rázta meg Kolumbiát. A Richter-skála szerinti 6-os rengés epicentruma Armenia alatt volt, aminek következtében a város hatvan százaléka teljesen

utazni. Ez azonban most sem bizonyult könnyűnek...

Hiába várta ugyanis a dél-amerikai ország kormánya a csoportot

**A Frei Dosszié is felfigyelt
a miskolci csapatra**

Viking és Mancs most Kolumbiában keres

megsemmisült, de a környező települések nagy része is a földdel vált egyenlővé. Az első tudósításokban több száz halottról és sebesültről érkezett jelentés, majd nem sokkal később kiderült, hogy a halottak száma a több ezret is eléri. A miskolci mentőcsoport tagjai tisztában voltak azal, hogy soha ekkora szükség még nem volt a különlegesen képzett kutyáik tudására és azonnal keresni kezdték a lehetőséget, hogyan tudnának a leghamarabb a helyszínre

reménykedve és tettek meg minden tőlük telhetőt, repülőket nem tudtak intézni. Szerencsére a hazai és a nemzetközi légitársaságok pozitívan álltak a dologhoz és maximálisan segítőkészek voltak, így rövid időn belül elhárult az utolsó akadály is az indulás útjából. Így történhetett, hogy múlt héten szombat reggel felszálltak Ferihegyen, majd Párizs érintésével Kolumbia fővárosába, Bogotába repültek. S mivel a dél-amerikai országban hat órá-

Törökországban kutatva túlélők és halottak után.

Kairó után a minisztériumban, a Bátorság Erdemjel átételét követő fogadáson.

val hátrébb járnak, így ottani idő szerint a kora délutáni órákban megérkeztek és még aznap nekikezdhettek a keresésnek.

Feladatuk az epicentrum közelében lévő kisebb településen, Calarcán az esetleges túlélők és a halottak felkutatása. Sajnos előbbire a napok múltával egyre kisebb az

esély, bár néhány évvel ezelőtt Japánban például a szerencsétlenség után több, mint két héttel is találtak még élőket. Legalább ilyen fontos azonban a holtak felkutatása, egyrészt a végtisztesség megadásáért, másrészt pedig a fertőzésveszély megakadályozásáért, ami a trópusi éghajlatú országban hatványozottan jelentkezhet.

Munkájukban hazánk kolumbiai nagykövetségének dolgozóin kívül egy nemzetközi alapítvány, az

ADRA munkatársai segítenek a csoportnak. Ők gondoskodnak Lehóczki László, Kelecsényi Csaba, Kertész Gábor és dr. Béres Tamás, valamint a két mentőkutya, Viking és Mancs, illetve a Frei Dosszié forgatócsoportjának az ottani továbbutazásáról, ellátásáról és elszállásolásáról. Ez utóbbin ne háromszilagos szállodát és étkeztetést értsenek, a katasztrófásújtotta térségben mindössze sátorra és konzervekre futja, ám akik erre az áldozatos és korántsem veszélytelen munkára adták a fejüket – gondoljanak csak az országban tomboló éhínségre, fosztogatásokra és a lakosság, valamint a helyi rendfenntartó erők közötti mindennapos összecsapásokra –, nem is számítanak többre. Nekik egy a fontos: visszaadassák szeretteiknek a hozzátartozóikat. Mint ahogy tették már Kairóban a toronyház összeomlásánál, Olaszországban a sárlavinánál vagy Törökországban a földrengésnél és mint ahogy tették ezt az elmúlt években számtalanszor itthon is. S ha másért nem, legalább azért legyünk büszkéek rájuk, mert a nálunk sokkal nagyobb és gazdagabb országok több évtizede működő mentőcsoportjai is fejet hajtának eme csapat munkájára és tudására, s a világ legjobbjai között tartják számon őket.

Uri